

Formanden:

Tak til hr. Morten Bødskov. Så er det hr. Per Dalgaard som ordfører.

Per Dalgaard (DF):

Dansk Folkeparti har altid haft den holdning og opfattelse, at der i vores samfund har været alt for stor opmærksomhed rettet mod den kriminelle, den fængslede, set i forhold til den alt for lille opmærksomhed, offeret har været tildelt. Det er glædeligt, at SF også ser på det på denne måde. Eller gør de?

Vi hører i et væk fra både SF og andre på venstrefløj om alle de nye tiltag, de vil have i bl.a. fængslerne, forslag, som koster mange penge, og det ved SF godt. Og i den situation, de er i nu, koster det jo ikke noget at være fuldstændig uansvarlig, for så vidt angår finansieringen.

Det viser den strøm af beslutningsforslag, der kommer fra SF, Enhedslisten og Det Radikale Venstre, og SF har sågar det argument, der ligesom understøtter denne store opmærksomhed på den kriminelle, idet de skriver, og det er i øvrigt et yderst interessant perspektiv, synes jeg jo nok:

»Udgifterne hertil skal finansieres af staten i lighed med, at staten dækker udgifterne i forbindelse med den kriminelles straf og resocialisering.«

Hvis vi skal til at sætte op sådan kronemæssigt, hvor meget man egentlig tildeler – i gåseøjne – den kriminelle for at få vedkommende på rette fod, i forhold til hvor meget man tildeler offeret, så synes jeg nok, vi får nogle interessante perspektiver ind i hele problematikken omkring offer og den kriminelle.

Dansk Folkeparti har også haft kontakt med Landsforeningen Hjælp Voldsofre, som gør et virkelig stort arbejde, og i forbindelse med de sidste finanslovforhandlinger talte jeg meget for, at netop den organisation skulle have nogle flere midler, fordi jeg fandt, at det arbejde, de gjorde, var virkelig godt og frugtbart, men det blev der desværre ikke sat penge af til.

Så for at folk udeomkring ikke skal få den opfattelse, at SF er de eneste, der vil voldsofrene det godt, så vil jeg love, at vi ved de næste finanslovforhandlinger vil kæmpe for, at voldsofre får en betydelig større opmærksomhed, end de gør i dag, og nogle af de elementer, som SF nævner i beslutningsforslaget her, er selvfølgelig klare elementer, som skal med i sådanne aktiviteter.

Således støtter vi i princippet forslaget, men først i forbindelse med de finanslovforhandling, som skal finde sted i forbindelse med 2005-finansloven. Vi kan ikke støtte forslaget, som det ligger her, hvor der står, at det pålægges regeringen snarest muligt at etablere alle de nævnte tilbud. Snarest muligt er jo et vidt begreb og kan være meget hurtigt, og SF ved jo udmærket godt, at netop sådan nogle tiltag her, som er uhyre sympatiske, jo altså koster penge.

Det her finansår er ved at rinde ud, og vi står over for et nyt, og som tidligere nævnt vil vi i forbindelse med de nye finanslovforhandlinger se meget velvilligt på, kæmpe for, at der bliver tildelt voldsofrene betydelig større opmærksomhed end hidtil.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Nu er det jo formentlig ikke nogen hemmelighed for hr. Per Dalgaard, at grunden til, at vi har fremsat det her, jo er, at hr. Per Dalgaard har haft lejlighed til flere gange at tage stilling til et forslag af den her karakter og hver gang har afvist det. Derfor blev jeg flintrende rasende, da jeg så i B.T., at hr. Per Dalgaard hele tiden havde kæmpet for voldsofrenes sag.

Jeg vil derfor spørge hr. Per Dalgaard: Hvis vi retter i beslutningsforslaget, således at der kommer til at stå »fra 2005«, og i øvrigt går ind og retter de betænkeligheder, som hr. Per Dalgaard måtte have, vil hr. Per Dalgaard så være med til at stemme det her forslag igennem? Jeg er nemlig træt af hele tiden at høre, at hr. Per Dalgaard synes, det er så synd for voldsofrene, samtidig med at hr. Per Dalgaard aldrig nogen sinde har taget et eneste initiativ her i Folketingssalen, der skulle støtte dem.

Kl. 15.50

(Kort bemærkning).

Per Dalgaard (DF):

Det er jo en kendt sag, at de her ting kræver en finansiering, men SF vil jo ikke være med til at finansiere de ting. Jo, det vil de godt ved nogle kæmpestore tiltag, f.eks. ved at nedlægge hjemmeværnet eller afskaffe hele militæret eller et eller andet helt fuldstændig vildt. Så kan man jo sagtens finde alle de penge, det koster, men vi bliver nødt til at prioritere tingene.

SF ville jo heller ikke være med i kriminalforsorgsforliget eller politiforliget, hvor der egentlig også er nogle tiltag, som gerne skulle gøre, at vi vil få færre voldsofre, f.eks. en styrket politi-